

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

X. évfolyam 4. szám

2010. ápriliss

NAGYBÖJTI BŰNBÁNATI LITURGIÁK

Szeretnénk hírül adni a testvéreknek, hogy a nagyböjtben az a megtiszteltetés és öröm ért bennünket, hogy három másik egyházközség (Pilis, Nyáregyháza és Órbottyán) is meghívott, hogy tartsunk náluk nagyböjti bűnbánati liturgiát. Pilisen és Nyáregyházán virágvasárnap előtti hét szombatján, Órbottyánban (Vácbottyánban) nagyhétfőn és végül helyben Erdőkertesén nagykedden szolgáltunk. Maga a szolgálat és a több hónapos felkészülés is komoly csapatmunka volt. A három települést átfogó (Veresegyház, Erdőkertes, Órbottyán) közel 30 fős taizéi zenekar/énekkar segítette a bűnbánati liturgiákon az elmélyülést, az imádságot. Az énekeseken és a zenészeken kívül voltak külön segítők, akik az utazás megszervezésében, a templom „átrendezésében”, az oltár díszítésében, az énekkarosok gyerekeinek felügyeletében, liturgia alatti háttér imaszolgálatból vették ki a részüket. Mindannyiunk szolgálata külön-külön nagyon értékes és fontos volt. Egyesített minket az a törekvés, hogy a bűnbánati liturgiában az Úr Jézus segítségére szeretnénk lenni testvéreink kiengesztelődése, megújulása érdekében. Virágvasárnapot megelőző vasárnap este külön egy órára gyűltünk össze és az Úrtól leginkább azt kértük, hogy a köztünk lévő összhanggal, harmóniával, szeretettel tudjunk róla tanúságot tenni. Átéreztük, hogy enélkül a szolgálatunk semmit nem ér, ez az, ami hitelesíti a szolgálatunkat. A nyáregyházi testvérek nagy örömmel és szeretettel fogadtak bennünket. Mikor megérkeztünk mindnyájunkat vendégül láttak ebéddel. Másnap egy kedves nyáregyházi testvértől a következő levelet kaptuk.

„Szeretném a nyáregyházi hívek köszönetét tolmácsolni. Ma délelőtt a szentmise után sokan odajöttek hozzám, hogy ilyet még sose láttak és

azok, akik nem tudtak eljönni, nagyon sajnálják. Az atya a misén kiprédikálta, hogy mennyire örült, hogy olyan sokan gyóntak. Már régen láttam őt ilyen boldognak. Még egyszer köszönjük a felejthetetlen bűnbánati liturgiát. A jó Isten áldjon meg mindnyájukat érte.”

Istennek hála, hogy Ő bennünket, „törékeny cserépedényeket” is fel akar használni műve véghezviteléhez! Hála Neki, hogy megáldotta és eredményessé tette a szolgálatunkat és közben bennünket is közelebb vezetett akarata felismeréséhez saját életünkben!

Lukács Péter, Lugosi Anna

Uram, hagyd még....hátha terem!

Gimnazista koromban vettem részt először bűnbánati liturgiákon az évente ismétlődő nagyböjti lelkigyakorlatok alkalmával. Akkor az mindig mély benyomást tett rám, és sokáig vágyakoztam rá, talán megint részesülhetek ebben a megajándékozottságban. És eltelt nagyon sok év sok szép nagyböjti lelkigyakorlattal, szentbeszéddel, de a vágyam azóta tavaly teljesült először, mikor is nem „hagyományos” módon készültünk Veresegyházon a húsvétra, hanem az erdőkeresiekkel együtt bűnbánati liturgia keretei közt.

Az idei nagyböjti felkészülésben is ezt a liturgikus formát követtük ezennel Erdőkereszen a kertesi, veresegyházi és őrszentmiklósi testvéreinkkel közösen. Számomra ez által egészen közösségivé vált ez az esemény, hiszen a kóruson a három település énekesei, zenészei, köröttünk, a padokban szintén kedves kertészek, miklósiak, veresiek ültek.

Taizéi énekek, könyörgés, szentlecke, evangélium, szentbeszéd, csend, általános bűnvallomás, kiengesztelődési litánia, bűnbánati körmenet, Miatyánk, könyörgés, szentségkitétel, szentségimádás, közben sok szép taizéi ének – tartalomjegyzékszerűen ily módon következtek egymás után az események.

A szentbeszéd vázát a Szeretethimnusz (1 Kor 13,1-8) és a fügefáról szóló példabeszéd (Lk 13,1-9) adta. Isten végtelen szeretetéről, irgalmáról elmélkedett Lukács Péter. Arról, hogy az a fa, amely él ugyan, de nem hoz gyümölcsöt, a szeretet gyümölcseit, az csak díszlet, nem értékes. Isten türelmesen várja, hogy mi is „termőre forduljunk”, szeressünk!

Ami engem ezen az estén a legmélyebben megérintett, az az általános bűnvallomás, melyben közösen vizsgáltuk meg és adtuk át magunkat az Úrnak.

És közben folyt a gyóntatás már a szentbeszéd kezdetétől. Aki elvégezte a szentgyónását, meggyújtott egy mécses és az oltárra tette. Kint már sötétedett, a templomban nem égtek a lámpák, mégis egyre világosabb lett. A sok kis mécsesben ott ragyogott Isten irgalma, melegség, bizalom és szeretet töltötte be a templomot.

Még röviden a bűnbánati körmenetről. A templomba lépéskor mindnyájan kaptunk egy kicsi ágat tövissel, és ezt a tövist helyeztük rá a szentélyben fekvő keresztre. A kiengesztelődési litánia éneklése közben lassan haladtunk a kereszt felé. Kezemben a tövis, lelkemben a tövis nyomai, amivel én bántottam másokat, vagy mások bántottak engem a szeretetlenséggel, góggal, önzéssel és sok más bűnnel. De Jézus várt a keresztnél, hogy átvegye tőlem ezt a tövist, hogy új életet kezdhessek. És megtelt a szívem valami egészen magasztos érzéssel. Éreztem, hogy Jézussal egészen mély, személyes kapcsolatban vagyok. A szentségimádásban aztán igyekeztem is „kihasználni” ezt a szeretetkapcsolatot.

Hálát adok az Úrnak ezért az estéért, az ajándékokért, melyeket egyénileg és közösségben kaptunk. Hogy hívott és kapott munkásokat a szőlőjébe, akik az Ő művét közvetítették nekünk: Zsolt atya, Lukács Péter, a Taizéi kórus Lugosi Panni vezetésével, az asszisztencia, a ministránsok.

FeRe

Bűnbánati liturgia – személyes megérintettség

Nagyhét keddjén este Erdőkertesén sok veresi testvérünkkel együtt részt vettem a bűnbánati liturgián. Egy éve a nagybőjtben került sor először ilyen közös bűnbánati alkalomra, akkor a veresegyházi templom volt a helyszín. Mivel nagyon jó fogadtatása volt, idén már magától értetődően került sor a megszervezésére. Azt is meg kell említeni, hogy a gyónási lehetőséget is biztosító, most már havonta sorra kerülő kiengesztelődési estek is egyre „népszerűbbek”.

A nagybőjti alkalom mégis más volt. Más volt abban, hogy kifejezetten a húsvéti készülétre, az elmélyült, őszinte lekiismeret-vizsgálatra és bűnbánatra helyezte a hangsúlyt.

Az estét több hónapos felkészülés előzte meg, elsősorban a végig szolgálatot teljesítő taizéi énekes- hangszeres kórus és Lukács Péter diakónus részéről. A kórusba az erdőkeresieken kívül a veresi és az

Órbottyáni egyházközségből is jelentkeztek énekesek és hangszeresek. Lugosi Panni lelkes és hozzáértő vezetésével zajlottak a próbák, majd a liturgiai szolgálatok.

Azért írok többszámot, mert a „Csapat” a megelőző napokban Nyáregyházán, Pilisen és Vácbottyánban is szolgált, a hívek nagy örömére.

Akkor most rátérek a személyes megérintettségre. Ott kezdődik, hogy a januári „toborzáson” fájó szívvel kellett tudomásul vennem, hogy heti rendszerességgel nem tudnék próbákra járni és hét végén is szolgálatot vállalni, így nem jelentkezhetek az énekkarba. Réka lányom viszont, aki hegedül, szívesen vállalná a hangszeres közreműködést. Ezek után február 2-án egy szánkóbaleset miatt több hétig mankóra és térdrogzítóre szorult, a próbákat így már nem tudta vállalni... Maradt az egyszerű, hívőként való részvétel Erdőkertesesen...

A templomban gyertyákkal, mécsesekkel feldíszített oltár, eléje fektetett kereszt és töviskoszorú teremtett méltó ráhangolódást az esthez. A bejáratnál a szervezők kedvesen fogadtak, mindenki egy darab tövist kapott (ennek a liturgiában lett szerepe) és egy szép kivitelezésű füzetet, amelyben a liturgia menete és az énekek kottája volt. Így némi kárpótlást kaptam azzal, hogy valamennyi énekbe bekapcsolódhattam, még ha nem is voltam fent a kóruson. A liturgia nagyon szép, elgondolkodtató, megható volt. Külön kiemelem az énekeseket és hangszereseket, akik nagyon felkészülten, magas színvonalon és érzéssel teljesítették szolgálatukat, átérezve a liturgia lényegét.

Egyetlen „hiányosságot” meg kell említenem. Bár Zsolt atya végig gyóntatott, mégis sokan maradtak le a szentgyónásról. (Igaz, másnap Veresegyházon még Gyuri atya és Balázs atya is órákig gyóntatott.) Jó lenne, ha jövőre a liturgián is két pap tudna gyóntatni. A gyónásra való igény a liturgiák keretében – szerintem – nagyon örvendetes dolog. Szerettem volna én is gyónni kedden, de látva a sok kertesi hívet, végül is nem „tolakodtam”. A bennem kavargó érzések, meg az elmaradt gyónás miatti csalódottság hatása alatt mentem ki a templomból.

A kijáratnál Lukács Péter és a kertesi szervezők köszöntek el az emberektől. Péter rám nézett, a rá jellemző, kicsit oldalra billentett fejjel, kedves, figyelő tekintettel, és megszólított:

- Jól vagy?
- Nem igazán – válaszoltam.

- Haza tudsz menni?

- Igen, köszönöm, nem fizikálisan van bajom, hanem itt – és a fejemre mutattam. – De majd rendbe jövök – valami ilyesmit mondtam. Akkor már elhatároztam, hogy másnap mindenképpen gyónok, ha kell, akár óráig is várva a soromra. Így is lett. Valóban hosszas várakozás után bejutottam Gyuri atyához. Ő először a fejemben tett rendet (amit előző nap Péternek is mutattam, mint rossz közérzetem fő okozóját), és ennek a rövid, pár perces, de nagyon lényegre törő beszélgetésnek a hatására néhány nap múlva már a szívemből jött a megbocsátás, az elengedés érzése. Lelkem is készen állt a Feltámadott örömeinek befogadására.

K. Ilona

URUNK MENNYBEMENETELÉNEK ÜNNEPE

május 13.

Az üdvösségterv időrendjét Isten, az idők Ura a legnagyobb bölcsességgel határozta meg. Az Egyház ünnepei ennek az időrendnek örök emlékezetét őrzik. Az Apostolok Cselekedetei szerint Jézus negyven napon át többszöri megjelenésével bizonyította feltámadását, majd a negyvenedik napon megparancsolta apostolainak, hogy ne távozzanak Jeruzsálemből, míg "néhány nap múlva" meg nem kapják a Szentlélek ajándékát. Ezután szemük láttára felemelkedett, mígnem felhő takarta el őt szemük elől. Két angyal magyarázta meg a tényt az apostoloknak: amint Jézus a mennybe emelkedett, úgy jön el majd ismét. Az Egyház tehát a húsvét utáni negyvenedik napon (vagyis Húsvét VI. vasárnapja utáni csütörtökön, melynek régi magyar neve "Áldozócsütörtök") ünnepli e szent misztériumot. Magyarországon ez idő szerint ünneplése a rákövetkező vasárnap történik.

Mit tartalmaz ez az ünnep?

1. Ünnepeink nem egy gondolatra, tanításra, hanem egy tényre, egy Krisztus-misztériumra alapozódnak. E napon tehát magának a mennybemenetelnek tényét ünnepeljük, imádjuk, érte adunk hálát. E szent titkot szemlélve azonban az Egyház tanításának fényében megvilágosodik előttünk a misztérium értelme is.

2. Krisztus a mennybemenetelkor tette teljessé üdvözítő művét, lezárta földi küldetését. "Teljes lett minden műve már". Ezért a jeruzsálemi keresztények e napon kimentek Betlehembe, a születés helyére, s onnan bejöttek az Olajfák hegyére, a mennybemenetel színhelyére. Az *összefoglalás* napján tehát az egész krisztusi útért hálát adtak. Az "Istenember, égi Hősnek" erről az útvjáról szólt már az adventi himnusz: "Megindul Atyja székítől, s Atyjához ismét visszatér...".

3. A Mennybemenetel Húsvét folytatása, az Atya válasza Krisztus aláztos engedelmisségére. "Ezért az Isten felmagasztalta őt, és olyan Nevet adott neki, mely felette van minden névnek, - s e Névre minden térd meghajoljon, földieké és égieké..." (Fil 2,9). Krisztus *megdicsőülésének* első állomása a feltámadás, második a mennybemenetel és a helyfoglalás Atyjának jobbján ("Mondá az Úr az én Uramnak: ülj az én jobbomra!"), a harmadik állomása pedig majd dicsőséges újraeljövele lesz.

4. "Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek". Krisztus nem úgy ment a mennybe, ahogyan onnét lejött. Lejött, mint Isten, visszatért, mint Istenember. *Emberségünket is fölvitte magával*, az "emberiség első zsenigéjeként" lépett be a menny kapuján.

5. "Olyan főpapunk van, aki behatolt az egekbe..." s mindörökre saját vére által lépett be ebbe a szentélybe, most az Atya arca előtt áll, s ott *közbenjár* értünk" (Zsid 4,14; 9,12; 9,24; 7,25).

6. "Ti meghaltatok, és életetek Krisztussal együtt el van rejtve Istenben; majd amikor ő, a ti életetek megjelenik, akkor ti is vele együtt megjelentek a dicsőségben. Azért ami fenn van, azt keressétek, ott, ahol Krisztus ül az Atyának jobbján." Tehát Krisztus a mennybe ment azért is, hogy mi, akiknek élete az övével egyesült, *a mennyei dolgokban "lakjunk"*, azt ízlelgessük, elsősorban azzal törődjünk. (Vö. Kol 3,1-4.)

A Mennybemenetel tehát: misztérium-tény, beteljesedés, megdicsőülés, helykészítés, közbenjárás, a szellemiekre való figyelmeztetés. Ennek örömeiben tartsuk meg e szép ünnepet.

Forrás: a győri Szent Imre plébánia honlapja

SZERETETSZOLGÁLAT

„Velem tettétek” Mt 25, 40

ÉLELMISZER GYŰJTÉS

Virágvasárnap hetében több mint 400 kg tartósélelmiszer gyűlt össze templomunkban. 139 kg liszt, 98 kg cukor, 54 kg rizs, 75 kg száraz tészta, 8 kg búzadara, 5,5 kg szárazbab, 11,5 kg édesség, konzervek és gyümölcslevek nagy számban. Áldja meg a Mindenható a nagylelkű adakozókat! Az összegyűlt élelmiszerek egy részét Veresegyházon osztottuk szét. Összesen 15 helybéli családnak/egyedül élőknek vittünk élelmiszer csomagot a nagyhét folyamán. Az élelmiszeradomány másik

része Tizasülyön és Arlón került szétesztásra. Ezeken a településeken a munkanélküliség következtében a szegénység nagyon komoly méreteket ölt. Az ott élő emberek sokkal kiszolgáltatottabb helyzetben vannak, és nagyon rászorulnak a segítségünkre.

Ötezer család húsvétját segítette a nagyböjti élelmiszergyűjtés

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által körlevélben is meghirdetett tartósélelmiszer-gyűjtési akció március 21–28. között jelentős eredménnyel zárult – tájékoztat a Katolikus Karitásztól a sajtóközleményében. A hívek egy héten keresztül vihettek a templomokba tartós élelmiszereket, hogy ezzel is segítsék a nehéz helyzetben lévő családokat. Az így befolyt közel 50 tonna élelmiszerből több mint 5000 család kaphatott húsvéti élelmiszer-csomagot. - olvasható több magyar újságban ez a hír, ami sokat mond azoknak, akik látták a templomunkban összegyűjtött adományokat, maguk is hozzájárulva azok helyzetének megkönnyítéséhez, akik most leginkább segítséget szenvednek.

Az irgalmasság testi cselekedetei közé tartozik az éhezőnek enni adni, a szomszédnak inni adni. Engem eddig a húsvétig ez a mély szegénység, amikor nincs mit enni és nincs mit inni, még nem érintett meg ilyen mélyen. Amikor keresni kezdtük azokat a családokat, ahol igazán nagy a SZÜKSÉG, még nem gondoltam, hogy milyen tapasztalatban lesz részem ezen a Húsvét hétfőn. Két család számára kellett eljuttatnom a csomagokat, akiket addig nem ismertem, csak azt hallottam, hogy nagyon rosszak náluk a körülmények. Odautaztam, hogy át tudjam adni az élelmiszereket, de azt a mély szegénységet, amit ott találtam, nehezen tudom a mai napig feldolgozni. Az első családban, akikhez eljutottam, egy özvegy anyuka nevel négy gyermeket. Az összes jövedelmük az árvasági segély és az özvegyi nyugdíj. Olyan helyen élnek, ahol munkát nem lehet találni. A házhoz ahogy közeledtem, először csak azt láttam, hogy egy régi kis parasztház, a melléképületek teteje már beszakadva. Amikor bejutottam a házba, sötétség fogadott, a leterített szőnyeg a döngölt földön. Azon is óvatosan kellett járni, mert már voltak mélyedések a szőnyeg alatt bőven. Az ütött-kopott asztal és szék után, fölfelé nézve megláttam, hogy a mennyezet a házban is beszakadt.

Otthon volt két kisgyermek az anyukával. Nagyon csodálkoztak, hogy

ismeretlenektől ajándékot kapnak. A hitetlenség és a meglepetés öröme látszott a szemükben. Az anyuka nagyon szégyellte a körülményeiket, de azt mondta, hogy nem tudja megjavítani a házát, és eszébe sem juthat kifestetni, mert a pénz kell arra, hogy a gyerekek tanuljanak. Igen, tudom mit írtam le a mai világban, ahol a tanulás értéke egyre kisebb. Nagy örömmel hallottam, hogy az anyuka ragaszkodik ahhoz, a gyerekek jól tanuljanak, mert ezt tekintik az egyetlen lehetőségnek arra, hogy kijussanak ebből az egyébként elég kilátástalannak tűnő helyzetből. *A legidősebb most a szegedi egyetemre jár, a Bölcsészkart végzi.* Abban bíznak, hogyha végez az egyetemen, könnyebb lesz számukra az élet.

Innen a másik családhoz mentem, ahol egy apuka neveli egyedül két gyermekét. Elhagyva, adóssággal, amit olyan dologért fizet, ami nincs is a tulajdonában. Itt rendezett kert, tiszta kis ház fogad. Az apuka azt mondja, hogy ez tartja még benne a lelket, és ad egy kis méltóságot, hogy rendben tartja a környezetét. Ez, mint kiderült, nem mindig szolgálja a javát, mert amikor segítséget kért a helyi Önkormányzattól, és kijöttek megnézni rászoruló-e, megállapították, hogy rend és tisztaság van – tehát nem kap semmit. Pedig rokkantnyugdíja van csak, abból 40 000-et fizet ki havonta az adóságok törlesztésére, és marad 10 000 Ft-ja egész hónapra. Belegondoltam, hogy egy nagyobb bevásárlás alkalmával egyszerre otthagytok ennyit a boltban, amennyi Nekik egy egész hónapra marad. Nagyon rosszul éreztem magam. Füzetben vezeti, kinek mennyivel tartozik (bolt, magánszemélyek), milyen ütemben fizeti vissza a tartozásokat. Minden hónapban megtervezi, és fizeti az adósságait. Mondta, hogy egyedül az egyházon keresztül kapott eddig segítséget, de ennyit, mint most, még soha. Én pedig úgy éreztem, hogy még ez is kevés, ebben a helyzetben, amiben ők élnek. Elmesélte azt is, hogy vannak, akik kapnak szociális ebédet, és a kutyájukkal etetik meg, mert szerintük olyan rossz, Ő örömmel megenné, de nem kap. A hűtője kihúzva, hiszen úgyis üres. Ezek után elárulta, hogy ruhája is alig van, cipője pedig egyáltalán nincs, pedig orvoshoz kellene mennie, mert daganatos beteg. De kimozdulni is alig mer, mert már a depresszió is elérte. Tőle is azt hallottam, aznap már másodszor, hogy a tanulásnak szabadító ereje van, Ő is arra biztatja a gyermekeit, hogy jól tanuljanak, akkor lesz jövőjük.

Mind a két család nagyon hálás volt azoknak az embereknek, akiknek jószívúsége és adományai ezt a Húsvétot a remény és az öröm ünnepévé tették számukra. Mindenkinek, akik hozzájárultak e nagyszerű kezdeményezéshez, ezúton szeretnénk köszönetet

, azoknak a családoknak a nevében, akik a jólelkű adakozók révén élelmiszercsomaghoz juthattak.

Mélyen elszomorodva tértem haza, úgy éreztem, hogy eddig álmvilágban éltem, és most ideje volt felébrednem, igenis most is vannak éhezők és szomjazók közöttünk, csak meg kellett találnom Őket. Tudom, hogy ahányszor arra utazom, mindig Hozzájuk is menni fogok. G.I.

AZ ÉLELMISZERGYŰJTÉS FOLYTATÓDIK

Az elmúlt hetekben nyilvánvalóvá vált, hogy mennyire sok szükségét szenvedő ember él a környezetünkben. Ezért a templomban újabb tartósélelmiszer gyűjtést szervezünk. Az újabb gyűjtések mindig a hónap utolsó hétvégéjén lesznek, amikor a kiengesztelődési esték is vannak. Így a kiengesztelődési estéken bűneink, szeretetlenségeink jóvátételéül felajánlhatunk tartós élelmiszereket rászorulóknak részére, gyakorolhatjuk az irgalmasság testi cselekedeteit. Karitás csoport

SZOLGÁLAT EGYÉNI TALENTUMOKKAL

Hálásak vagyunk a következő testvéreknek önkéntes, felajánlásból végzett munkájukért:

Badics Lajosnak a sekrestyében elvégzett különböző asztalos munkákért és a szentségkítételhez használt trónus elkészítéséért!

Fendler Oszkárnak a szószékre szerelt vetítőtábla-tartó állvány elkészítéséért!

Áldja meg őket a Mindenható jóságukért!

Milyen gyümölcsei vannak a szentségimádásnak?

Szemléletváltás: A hangsúly fokozatosan átkerül a tapasztalatról a hitre. A hit titkát, Jézus állandó jelenlétét minden érzésünknel, hangulatunknál nagyobbra fogjuk értékelni. Isten Országának békéje és öröme Jézus Krisztusban érkezett itt és most, ma és jelen van köztünk. A hit által szemlélni az életünket azt jelenti, hogy az érzéseinknél fontosabb lesz az Ő jelenléte, ezért mindig készek és

képesek is leszünk hálát adni. Ennek a jelenlétnek a fényében azután egyre többször jut majd eszünkbe, hogy Ő miként látta, hogyan élte meg azokat a helyzeteket, amikbe kerültünk, hiszen Ő is jelen volt mindvégig.

Meghosszabbított jelenlét: Megígérte, hogy „velünk van minden nap a világ végéig”. Megígérte és megtartotta minden képzeletünket maghaladó módon, hiszen az eukarisztiában Jézus eggyé lett velünk. Nemcsak elkísér bennünket, hanem jelenvalóvá tette az életét a létünkben. Isten Országa bennünk van. Szabadok vagyunk arra, hogy a jelenlétébe vetett hit oldaláról szemléljük és értelmezzük életünk minden eseményét, minden percét. Teljesen másképpen néz ki minden Isten szeretettel teli jelenlétének fényében. A csend, a szentségimádás segít abban, hogy észrevegyük ezt a jelenlétet, és egyre fontosabb lesz számunkra: hogyan lát bennünket és dolgaikat Isten?

Varga László atya írása alapján

ZÓD

Sok kicsi sokra megy 2.

Az emberiség túllépett azon, hogy megelégedne pusztán a táplálékkal, a Föld területeit más célokra is használjuk, technológiáink, háztartásaink pazarlása elszennyezi a talajt, a levegőt, a vizet, az ásványkincseinket kimerítjük, így az alapból is keveset változatos módokon tovább pusztítjuk, ráadásul a jelenlegi világrend a fogyasztás gerjesztésével tartja fenn magát, gondoljunk csak a reklámokra. Azért az igazsághoz hozzátartozik, hogy a fára nem mászna vissza senki:). Mindezekből következik, hogy mára olyan sokan vagyunk, annyi gonddal, hogy nem igaz, hogy az egyes embereknek ne lehetne hatásuk a környezetre. Egy szmogriadónál hallottam, hogy valaki azt mondta: "Miért tiltják ki az autókat, mikor mára alig van káros anyag kibocsátásuk." Rá kéne ébrednie mindenkinek, hogy sokan vagyunk, és ha a sok apróságot felszorozzuk, hatalmas eredmények jöhetnek ki belőle negatív és pozitív irányban is, a környezettudatos viselkedés tehát nagyon fontos.

KM

Kicsinyes elvárásaink

Húsvét előtt egy héttel ünnepeljük a Virágvasárnapot, amikor Jézus az ott tolongó tömeg hatalmas ovációjának kíséretében, pálmaszőnyegen és szamárháton bevonul Jeruzsálembe. Eszményi, királyhoz illő jelenet ez sok-sok ember szemében, akik a fényes diadalmenethez méltó viselkedést is várnak el Jézustól: benne látják a zsidó nép nagy és históriás énekekbe illő felszabadítóját, aki kizavarja országukból a római megszállókat és végre rendet tesz.

Annál nagyobb ezeknek az embereknek a csalódása, amikor látják, hogyan bánnak el Nagypénteken az egész emberiség Megváltójával. Nagyot csalódnak, mert nem ilyen forгатókönyvet képzeltek el maguknak. Ő ehelyett valami sokkal többtől szabadított meg mindenkit: az örök Üdvösség akadályaitól, azaz a mi bűneinktől, amelyek egyike a jeruzsálemi tömeg vágyálmának belevetítése Jézus Krisztusba.

Ugyanez a gyerekes viselkedés tesz ma korlátozottá (később pedig csalódottá) minket is. A mi életünkben is vannak személyek, adódnak élethelyzetek, akikbe vagy amikbe belevetítjük a saját, "idealizált" vágyálmainkat: ebben a vágyálmomban minden szép, minden a lehető legjobb, mindenfajta hiba, nehézség és próbatétel nélkül.

Önző módon, a saját képmásunkra felépített vágyálmok, elvárások ezek, amelyek csak azt fogadják el, ami hibátlanul és tökéletesen illeszkedik a mi elképzelésünkhöz. Eszményi élethelyzetek, amelyekben minden sikerül és amiben minden pontosan úgy alakul, ahogy mi azt kitaláltuk magunknak (esetleg a másik véleményének figyelmen kívül hagyásával). Élethelyzetek, ahol csak és kizárólag a mi ötletünk, javaslatunk és elképzelésünk valósul meg, mert ezt az egyetlen ötletet tartjuk jónak a többi, mások által megfogalmazott, de általunk "használatatlannak" tartott javaslat mellett.

Eszményi személyek, akik mindig kifogástalanul megbízhatóak, mindig a rendelkezésünkre állnak és mindent a mi elvárásaink szerint csinálnak. Olyan eszményi személyek, akikben nincs hiba, mindig önfeledten mosolyognak, a fájdalmat, a kimerültséget és a dühöt nem ismerik és akikkel jó együtt élni.

Ilyen személyek és ilyen élethelyzetek azonban nincsenek. Mégis, mennyi sértődés, harag, csalódottság és "hiszti" következik ezekből a kicsinyes elvárásokból! És mennyire szánalmas dolog az, amikor a saját vágyálmaink kivetítésének következményeként a környezetünkben élő embereket (különösen a legközelebbi, velünk egy

fedél alatt élő hozzátartozóinkat) megpróbáljuk erőszakkal megváltoztatni (sokszor sértő és durva szavak kíséretében). Ha pedig ez sehogy sem megy, akkor még nekünk áll feljebb.

De igaz ez nagyban is: bármely felettünk álló emberrel szemben is megcsináljuk ugyanezt, akár Isten bízta meg a vezetéssel, akár Isten nélkül lett azzá (nem kell messzire menni, lehet ez akár egy családfő is vagy egy annál nagyobb befolyással és hatáskörrel bíró személy). Ő a mi elképzelésünk szerint csak akkor lehet tökéletes, kifogástalan vezető, ha mindig azt csinálja, amit az alatta állók óhajtanak, hatáskörét csak a jó (de különösen a mi végletesen leszűkített, Istent is kizáró elvárásaink) érdekében használja fel, mindig makulátlan (bűnt sosem követ el, pláne a mi rovásunkra nem), csodatevő képességgel bír (bármit azonnal megtesz, a várt kedvező hatás pedig természetesen azonnal érkezik) és amikor beszél, az pedig csak olyan beszéd, amit mi hallani szeretnénk, ami nekünk tetszik.

Igen, nemcsak a jeruzsálemi tömeg várt el azonnali, az ő vágyáimnak megfelelő és a kor királyaihoz igazodó csodát Jézustól (akinek a személye egy másik alkalommal csak azért tetszett a templomi hallgatóságnak, mert a foglyok szabadulásáról és az éhezők jóllakásáról beszélt), hanem a mai világban is megtesszük ugyanezt, igazodva a huszonegyedik század viszonyaihoz.

Elvárásunk magunkkal szemben is lehet, de aki nem ismeri el saját gyengeségeit és túl magasra teszi a mércét, az előbb-utóbb kénytelen szembesülni az ingoványra épített önképének összeomlásával.

És vajon hány meg hány ember van így Istennel is, akit ebből kifolyólag csupán "automatának" tekint!

Vakságunkban nem vesszük észre, hogy az ilyen, emberekbe és élethelyzetekbe kivetített vágyak helyett Isten valami sokkal többet akar nekünk adni, mi azonban elzárkózunk ez elől. Minden nehézség, próbatétel fokról fokra megerősít bennünket, még ha köztük olyan is akad, amely fenekestül felforgatja az addigi életünket.

Mondjunk hát le ezekről az önző, egyéni elvárásokról, hogy sokkal szabadabb, boldogabb és Isten számára "használhatóbb" emberek lehessünk!

Petneházy András

Május első vasárnapján a 8-as szentmise után lesz az **Anyák napi köszöntő** a templomban. Kérjük a hittanosokat, fiatalokat, hogy szokásos módon készüljenek ajándékkal: verset, éneket, zenét. Aki szeretne bekapcsolódni, jelezze: Lugosi Margitnál
Mindenkit szeretettel várunk!

ESEMÉNYNAPTÁR

- Április 25.** Minden szentmise után tartósélelmiszer gyűjtés a templomban
18 óra - gyerekmise,
17.30-tól a református iskola tanulóinak bemutatkozása és műsora
- Április 26.** Az esti szentmise után közösen imádkozzuk a Via Lucis-t a templomkertben a bér mátkozásra készülő fiatalok vezetésével.
- Május 1.** 9 óra - II. Országos Isteni Irgalmasság Konferencia a Budai Ciszterci Szent Imre-templomban
- Május 2.** A 8 órai szentmise után köszöntjük az édesanyákat
- Május 9.** 9.30 – gyerekmise, utána agapé a Szent Pio Otthonban, melyre szeretettel hívjuk és várjuk az elmúlt évben keresztelt gyermekeket és szüleiket.
- Május 21.** 18.30 Beer Miklós püspök atya három felnőtt testvérünket bér málja meg
- Május 22.** 16 óra - Szentlélek váró pünkösdi taizéi énekes szentségimádás az erdőkeresi templomban
Este virrasztás a Margitán.
- Május 29.** 17 óra – kiengesztelődési este
Élő Rózsafüzér zarándoklat
- Május 30.** 9.30 – gyerekmise
Mind a két nap a szentmisék és a kiengesztelődési este után tartósélelmiszer gyűjtés a templomban

„Uram, kihez mennénk?
Az örök élet igéi nálad vannak,” Jn 6.68

ÉLŐ RÓZSAFÜZÉR

zarándoklat Budapestért
Budapest körül
9 szakaszban
Budapest,
2010. május 29.

Szakasz	Gyűléskor	Indulás	Helyszín	Haza	Érkezés	Szombat
1	7:30	8:00	Máriabesenyő	Kerepesi Ill. Fő	18:30	19:00
2	7:00	7:30	Callagabegy	Fű	18:30	19:00
3	7:00	7:30	Callagabegy	Mártírtanya	18:30	19:00
4	7:00	7:30	Farkasrét	Mártírtanya	18:30	19:00
5	7:00	7:30	Farkasrét	Nagyvácsány	18:30	19:00
6	7:00	7:30	Soroksár	Nagyvácsány	18:30	19:00
7	7:00	7:30	Soroksár	Pestszentlőrinc-Haramia	18:30	19:00
8	8:30	9:00	Rákóczi-számár	Pestszentlőrinc-Haramia	18:30	19:00
9	8:30	9:00	Rákóczi-számár	Kerepesi	18:30	19:00

Médiatámogatók:

www.elorozsafuzer.hu

Szeretettel kérjük anyagi támogatását az Élő rózsafűzér zarándoklat megszervezéséhez.
Számaszám: 10404041-00019094-00000007, Mária Út Közhasznú Egyesület

Veresegyházról zarándokcsoport indulna az Élő Rózsafűzérre. Érdeklődni és jelentkezni lehet Lukács Péter diakónusnál a +36-30-4744549-es telefonszámon vagy e-mailben a lukacs.peter@vaciegyhazmegye.hu címen.

II. Országos Isteni Irgalmasság Konferencia

Bizalom az irgalmas Istenben címmel tartják meg a II. Országos Isteni Irgalmasság Konferenciát május 1-én 9 órától a Budai Ciszterci Szent Imre-templomban. A programban előadások, tanúságtételek, közös imádságok szerepelnek. A konferencia szentmisével zárul, amelyet Erdő Péter bíboros, valamint Julius Janus pápai nuncius fog bemutatni. A részvételhez előjelentkezést kérnek, amelyet a 70/33-70-770-es telefonszámra, vagy e-mail-ben az [irgalmasjezus@gmail](mailto:irgalmasjezus@gmail.com) címre lehet elküldeni. Bővebb információ a www.irgalmasjezus.hu honlapon vagy a templom bejárata melletti hirdetőn található.

Tájékoztató az egyházi hozzájárulásról és a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásáról

Ajánljuk a testvérek figyelmébe egyházközségünk alapítványát, a **Várhelyi Vilmos Kiemelkedően Közhasznú Alapítványt**, mely a plébániai célok segítésére jött létre. Az alapítvány számlaszáma: **6600011-11024240**. Kérjük, hogy adóbevalláskor adójuk 1%-áról rendelkezzenek az alapítvány javára. Adószám: **18697438-1-13**. Kérjük továbbá, hogy adójuk másik 1 %-ával segítsék a Római Katolikus Egyházat. Technikai szám: 0011.

Tájékoztatjuk a testvéreket, hogy Beer Miklós püspök úr rendelkezése alapján az egyházi hozzájárulás mértéke az éves nettó jövedelem 1 százaléka, amely több részletben is befizethető. A befizetésre egész évben van lehetőség Necz Pálnénál a szentmisék végén, illetve telefonon egyeztetve egyéb időpontban is. (telefon: +36-30-4804956) Lehetőség van banki átutalással is rendezni az alábbi számlaszámon: Veresegyház és Vidéke Takarékszövetkezet: **6600011-11058117** 2010-től az adókedvezmény megszűnt, ezért az idei befizetésekre már nem tudunk igazolást kiadni!

Májusban megkezdődik templomunk külső felújítása, ami a tető és a homlokzat felújítását, illetve a falak szigetelését jelenti. A munkák nagyrészt pályázati pénzből kerülnek finanszírozásra, de ehhez jelentős önrészt is kell fizetnünk. A felújítást a **Várhelyi Vilmos Kiemelkedően Közhasznú Alapítványon** keresztül is lehet támogatni, amelynek a számlaszáma a kihelyezett szórólapon, illetve a hirdetőn is megtalálható. Kérjük megjelölni, hogy a „templomfelújítás céljára”.

Előre is köszönjük a testvérek segítőkészségét!

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap18.30
Hétfő szentségimádás.....19.00
Csütörtök szentségimádás 19.00
Szombat.....08.00
Vasárnap08.00; 09.30; 18.00

Reggeli szentségimádás hétfőtől
csütörtökig 6.00; pénteken 5.00
órától, hétvégén 6.30-7.30-ig
(zsoltosma 6:30-tól)

Gyónási lehetőség minden mise előtti 15
percben, illetve előre megbeszél
t időpontban a plébánián is van gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden
hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat.....18.00
Vasárnap11.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTTYÁNBAN

Vasárnap11.00

KÖZÖSSÉGEINK

Ifjúsági közösség: péntek 19:30

Családos közösség: minden hónap
első szombat 17.30

Felnőtt közösség: minden szerda 19.00

Kalász közösség: minden hónap
második vasárnap délután

Szent Antal imaközösség: minden
hónap 13-án 17.30

Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00

Kórus: minden szerda 19 óra

Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30

Karitás: minden hónap második
csütörtök 17.00

Útkeresők: minden kedd 19.00

Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán
19.00

Rózsafüzér társulatok: minden hónap
első vasárnapja

Missziós Imaközösség: minden hónap
első vasárnap 16.00

Életige kör minden hónap 1. csütörtök
19 óra

Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztlőre a kívánt időpont előtt legalább 1 hónappal
szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a 06-30-474-4549-es
telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a 06-20-9104-509-es
telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

**Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15
óráig.**

Szent Pio Otthon könyvtárának nyitvatartása:

Minden hó első és második vasárnapján: 16.00-17.00-ig. Egyéb időpontban
előzetes megbeszélés szerint.

**A szentmise szándékok elolvashatók a falíújságon vagy a
sekrestyében!**

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.